

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/89/EL,

23. juuli 2014,

millega kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2, artikli 100 lõiget 2, artikli 192 lõiget 1 ja artikli 194 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Suur ja kiiresti kasvav nõudlus mereruumi järele erinevatel eesmärkidel, nagu taastuvenergia tootmise rajatised, nafta- ja gaasivarude uurimine ja ammutamine, merelaevandus ja kalandus, ökosüsteemide ja elurikkuse kaitse, toorainete kaevandamine, turism, vesiviljelusrajatised ja veelune kultuuripärand, samuti mitut laadi surve rannikuressurssidele – kõik see nõuab integreeritud lähenemist planeerimisele ja majandamisele.
- (2) Selline lähenemine ookeani majandamisele ja merenduse korraldamisele on välja töötatud Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitikas (IMP), mille keskkonnaalaseks tugisambaks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/56/EÜ ⁽⁴⁾. IMP eesmärk on toetada merede ja ookeanide kestlikku arengut ning välja töötada kooskõlastatud, sidus, ühtne ja läbipaistev otsustamisprotsess liidu eri valdkondade poliitika jaoks, mis mõjutab ookeane, meresid, saari, rannikualasid, äärepoolsemaid piirkondi ja merendusvaldkondi, sealhulgas merealade strateegiate või makropiirkondlike strateegiate kaudu, ning saavutada seejuures hea keskkonnaseisund vastavalt direktiivis 2008/56/EÜ sätestatule.
- (3) IMPs määratletakse mereruumi planeerimist kui valdkonnaüleseid poliitikavahendeid, millega võimaldatakse avaliku sektori asutustel ja huvigruppide kohaldada koordineeritud, integreeritud ja piiriülest lähenemisviisi. Ökosüsteemipõhise lähenemisviisi kasutamine aitab edendada mere- ja rannikualade majanduse kestlikku arengut ja kasvu ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist.

⁽¹⁾ ELT C 341, 21.11.2013, lk 67.

⁽²⁾ ELT C 356, 5.12.2013, lk 124.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (4) Mereruumi planeerimine toetab ja hõlbustab aruka, kestliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020” (strateegia „Euroopa 2020”) rakendamist, mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks oma 17. juuni 2010. aasta järeldustes ning mille eesmärk on saavutada tööhõive, tootlikkuse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kõrge tase, sealhulgas edendada konkurentsivõimelisemat, ressursitõhusamat ja keskkonnasäästlikumat majandust. Rannikualade ja merenduse valdkonnal on suur võimalus kestlikuks majanduskasvuks ning need valdkonnad on strateegia „Euroopa 2020” rakendamisel otsustava tähtsusega.
- (5) Teatistes „Sinine kasv: kestliku majanduskasvu võimalused mere- ja merendusvaldkonnas” loetleb komisjon mitut käimasolevat liidu algatust, mis on kavandatud strateegia „Euroopa 2020” rakendamiseks. Kõnealuses teatistes on välja toodud ka mitu meetet, millele meremajanduse algatused võiksid edaspidi keskenduda ja mida võiks piisavalt toetada investoritele mereruumi planeerimisega antava usaldus- ja kindlustunde suurendamisega.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1255/2011 ⁽¹⁾ toetatakse ja soodustatakse mereala ruumilist planeerimist ja rannikuala integreeritud majandamist. Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, sealhulgas Euroopa Merendus- ja Kalandusfond ⁽²⁾, võimaldavad toetada käesoleva direktiivi rakendamist aastatel 2014–2020.
- (7) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) põhjendustes on öeldud, et ookeaniruumi kasutamise küsimused on omavahel tihedalt seotud ja neid on vaja käsitleda tervikuna. Ookeaniruumi planeerimine on UNCLOSi raames antud õiguste ja kohustuste loogiline edasiarendamine ja struktureerimine ning praktiline vahend, millega abistada liikmesriike nende kohustustega toimetulemisel.
- (8) Selleks et edendada merealade eri kasutusviiside kestlikku koosseksiteerimist ja kui see on kohaldatav, nende kasutusviiside sobivat jaotust, tuleks kehtestada raamistik, mis hõlmab vähemalt mereruumi planeerimise kehtestamist ja rakendamist liikmesriikide poolt, mille tulemuseks on vastavad planeeringud.
- (9) Mereruumi planeerimine aitab merega seotud tegevusi tulemuslikult korraldada ning mere- ja rannikuressursse säästvalt kasutada, luues raamistiku järjepidevaks, läbipaistvaks, kestlikuks ja tõendite tuginevaks otsustusprotsessiks. Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks tuleks selles sätestada merealade planeerimise juurutamise kohustused, mille tulemuseks on mereruumi planeering või planeeringud; sellise planeerimise käigus tuleks arvesse võtta maa- ja merealade koostoimet ning edendada liikmesriikidevahelist koostööd. Ilma et see piiraks kehtivat liidu õigustikku energeetika, transpordi, kalanduse ja keskkonna valdkonnas, ei tohiks käesoleva direktiiviga kehtestada uusi kohustusi, eeskätt seoses liikmesriikide konkreetsete valikutega vastava valdkondliku poliitika elluviimisel, pigem tuleks püüda planeerimise kaudu kõnealust poliitikat toetada.
- (10) Järjepidevuse ja õigusselguse tagamiseks tuleks mereruumi planeerimise geograafiline ulatus kindlaks määrata liidu kehtivate õigusaktide ja rahvusvahelise mereõiguse, eelkõige UNCLOSi kohaselt. Käesolev direktiiv ei muuda liikmesriikide pädevusi merepiiride ja merealade jurisdiktsiooni osas.
- (11) Ehkki on asjakohane, et liit kehtestab mereruumi planeerimise raamistiku, jääb endiselt liikmesriikide vastutus- ja pädevusalasse oma merealade selliste planeeringute vormi ja sisu kavandamine ja kindlaksmääramine, mis hõlmab institutsioonilist korraldust ning – kui see on kohaldatav – mereala jagamist eri valdkondade ja kasutusviiside vahel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1255/2011, millega kehtestatakse integreeritud merenduspoliitika edasiarendamist toetav programm (ELT L 321, 5.12.2011, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

- (12) Proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse nimel ning täiendava halduskoormuse vähendamiseks tuleks käesoleva direktiivi ülevõtmisel ja rakendamisel tugineda võimalikult suurel määral olemasolevatele riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele eeskirjadele ja mehhanismidele, sealhulgas neile, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus 2002/413/EÜ⁽¹⁾ või nõukogu otsuses 2010/631/EL⁽²⁾.
- (13) Merealadel avaldub ökosüsteemidele ning mereressurssidele märkimisväärne surve. Nii inimtegevus kui ka kliimamuutuse mõjud, looduslikud ohutegurid ja rannajoone muutus, näiteks erosioon ja settimine, võivad tugevasti mõjutada rannikualade majanduslikku arengut ja tööhõivet, samuti ranniku ja mere ökosüsteeme, mis toob kaasa keskkonnaseisundi halvenemise, elurikkuse vähenemise ja ökosüsteemiteenuste halvenemise. Mereruumi planeeringute kehtestamisel tuleks selliseid mitmesuguseid survetegureid vajalikul määral arvesse võtta. Lisaks võivad heas seisundis mere ökosüsteemid ja nende arvukad teenused, kui need on integreeritud planeerimisotsustesse, tuua märkimisväärset kasu toidu tootmisel, vaba aja veetmisel ja turismi alal, kliimamuutuste mõju vähendamisel ja kliimamuutustega kohanemisel, rannajoone muutumise kontrollimisel ja suurõnnetuste ärahoidmisel.
- (14) Meremajanduse kestliku kasvu, merealade kestliku arengu ja mereressursside kestliku kasutamise edendamiseks tuleks mereruumi planeerimisel kohaldada direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 3 osutatud ökosüsteemipõhist käsitust, et püüda hoida kõigist tegevustest tulenev kogusurve sellisel tasemel, mis aitab saavutada hea keskkonnaseisundi ega ohusta mereökosüsteemide võimet reageerida inimtegevusest tingitud muutustele, aidates samas kaasa praeguste ja tulevaste põlvkondade poolt merekaupade ja -teenuste kestlikule kasutamisele. Lisaks sellele tuleks ökosüsteemipõhist käsitust kohaldada konkreetsetele ökosüsteemidele ja eri merealade iseärasustele sobival kujul ning piirkondlike merekonventsioonide raames toimuvat arvesse võttes, lähtudes olemasolevatele teadmistele ja kogemustele tuginevast tööst. See käsitus võimaldab paindlikku majandamist, mis tagab kogemuste ja teadmiste kasvades jätkuva täpsustamise ja edasiarendamise, võttes selle käsituse rakendamise eesmärgil arvesse merevalgla tasandit käsitleva teabe ja andmete kättesaadavust. Liikmesriigid peaksid järgima Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikes 2 sätestatud ettevaatusprintsipi ja ennetusmeetmete võtmise põhimõtet.
- (15) Mereruumi planeerimine aitab muu hulgas saavutada eesmärgi, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/28/EÜ⁽³⁾, nõukogu määruses (EÜ) nr 2371/2002⁽⁴⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/147/EÜ⁽⁵⁾, nõukogu direktiivis 92/43/EMÜ⁽⁶⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses 884/2004/EÜ⁽⁷⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2000/60/EÜ⁽⁸⁾, direktiivis 2008/56/EÜ, tuletades meelde komisjoni 3. mai 2011. aasta teatist „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegias 2020. aastaks”, komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatist „Ressursitõhusa Euroopa tegevuskava”, komisjoni 16. aprilli 2013. aasta teatist „ELi strateegia kliimamuutustega kohanemiseks”, komisjoni 21. jaanuari 2009. aasta teatist „Strateegilised eesmärgid ja soovitusel seoses ELi meretranspordipoliitikaga kuni 2018. aastani”, ning asjakohasel juhul ka neid eesmärgi, mis on sätestatud liidu regionaalpoliitikas, sh merealade ja makropiirkondlikes strateegiatel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2002. aasta soovitus 2002/413/EÜ, mis puudutab rannikualade integreeritud majandamise rakendamist Euroopas (EÜT L 148, 6.6.2002, lk 24).

⁽²⁾ Nõukogu 13. septembri 2010. aasta otsus 2010/631/EL Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsiooni Vahemere rannikualade integreeritud majandamise protokollil Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 279, 23.10.2010, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16).

⁽⁴⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁽⁶⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta otsus nr 884/2004/EÜ, millega muudetakse otsust nr 1692/96/EÜ üleuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate ühenduse suuniste kohta (ELT L 167, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

- (16) Mere ja rannikuga seotud tegevused on sageli omavahel tihedalt seotud. Merealade kestliku kasutamise edendamiseks tuleks mereruumi planeerimisel võtta arvesse maa- ja merealade koostoimet. Seetõttu võib mereruumi planeerimine olla väga kasulik merel toimuva inimtegevuse, eluslooduse kaitse, habraste rannikuökosüsteemide, erosiooni ning sotsiaalsete ja majanduslike tegurite ühtse ja kestliku korraldamise suundumuste kindlaksmääramisel. Mereruumi planeerimise eesmärk peaks olema mõningate rannikul toimuvate tegevuste või kasutusviiside ja nende mõjude merendusmõõtmel integreerimine ning lõppkokkuvõttes ühtse strateegilise nägemuse kujundamine.
- (17) Käesolev raamdirektiiv ei puuduta liikmesriikide pädevust linnade ja maapiirkondade planeerimisel, mis hõlmab kõiki maa ja rannikualade kasutamiseviiside planeerimisel kasutatavaid maa või maismaa-alade ruumilise planeerimise süsteeme. Kui liikmesriigid kohaldavad rannikuvete või nende osade suhtes maismaa-alade planeerimist, ei tuleks selliste vete suhtes kohaldada käesolevat direktiivi.
- (18) Mereruumi planeerimine peaks hõlmama terviktsükli, mis koosneb probleemi ja võimaluste kindlakstegemisest, teabe kogumisest, planeerimisest, otsuste vastuvõtmisest, ellurakendamisest, läbivaatamisest või ajakohastamisest ning rakendamise järelvalvest, see peaks asjakohaselt arvesse võtma maa ja mere koostoimet ning parimaid olemasolevaid teadmisi. Parimal viisil tuleks ära kasutada kehtivates või tulevastes õigusaktides sätestatud mehhanismid, sealhulgas need, mis on sätestatud komisjoni otsuses 2010/477/EL⁽¹⁾ või komisjoni algatuses „Merealased teadmised 2020”.
- (19) Mereruumi planeerimise peamine eesmärk on edendada kestlikku arengut, määratleda mereruumi kasutamine mere eri kasutusviiside jaoks ning hallata mereruumi kasutamist ja merealadel tekkivaid konflikte. Mereruumi planeerimise täiendav eesmärk on välja selgitada ja soodustada mitmeotstarbelisi kasutusviise kooskõlas vastava riikliku poliitikaga ja vastavate õigusaktidega. Selle saavutamiseks on liikmesriikidel vaja tagada vähemalt see, et planeerimismenetluse või -menetluste tulemusena planeeritaks mereruumi erinevad kasutusviisid, võttes arvesse kliimamuutustest tulenevaid pikaajalisi muutusi.
- (20) Liikmesriigid peaksid konsulteerima ja koordineerima oma planeeringuid asjaomaste liikmesriikidega ning tegema koostööd asjaomase merepiirkonna kolmandate riikide ametivõimudega vastavalt nende liikmesriikide ja asjaomaste kolmandate riikide liidu ja rahvusvahelisest õigusest tulenevatele õigustele ja kohustustele. Tõhusaks koostööks liikmesriikide vahel ja kolmandatest riikidest naaberriikidega on vaja kindlaks määrata iga liikmesriigi pädevad asutused. Seepärast peavad liikmesriigid määrama pädeva asutuse või asutused, kes vastutab või vastutavad käesoleva direktiivi rakendamise eest. Võttes arvesse eri merepiirkondade või allpiirkondade ja rannikualade erinevusi, ei ole asjakohane käesolevas direktiivis üksikasjalikult ette kirjutada, millised need koostöömehhanismid peaksid olema.
- (21) Merealade majandamine on keeruline ülesanne ning sellega on seotud eri tasandite ametiasutused, ettevõtjad ja muud huvigrupid. Kestliku arengu tõhusaks edendamiseks on oluline, et huvigruppide, ametiasutuste ja avalikkusega konsulteeritaks õigel ajal, kui valmistatakse ette mereruumi planeeringuid käesoleva direktiivi raames kooskõlas liidu asjakohaste õigusaktidega. Hea näite avalikkuse kaasamist käsitlevatest sätetest võib leida Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/35/EÜ⁽²⁾ artikli 2 lõikest 2.

⁽¹⁾ Komisjoni 1. septembri 2010. aasta otsus 2010/477/EL mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumide ja meetodikastandardite kohta (ELT L 232, 2.9.2010, lk 14).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiv 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ning muudetakse nõukogu direktiive 85/337/EMÜ ja 96/61/EÜ seoses üldsuse kaasamisega ning õiguskaitse kättesaadavusega (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

- (22) Mereruumi planeeringute kaudu on liikmesriikidel võimalik vähendada halduskoormust ja kulusid, et toetada muude asjakohaste liidu õigusaktide rakendamiseks võetavaid meetmeid. Mereruumi planeeringute ajakavad peaksid seepärast võimaluse korral olema ühtsed nende ajakavadega, mis on sätestatud muudes asjakohastes õigusaktides, eelkõige järgmistes: direktiiv 2009/28/EÜ, milles on sätestatud nõue, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal energia lõpptarbimises oleks 2020. aastaks vähemalt 20 %, ning väidetakse, et loa-, sertifitseerimis- ja planeerimismenetluste, sealhulgas ruumilise planeerimise menetluste kooskõlastamine aitab suurel määral kaasa liidu taastuvenergia eesmärkide saavutamisele; direktiiv 2008/56/EÜ ja otsuse 2010/477/EL lisa A-osa punkt 6, milles on sätestatud nõue, et liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamiseks 2020. aastaks, ning milles on öeldud, et mereruumi planeerimine on vahend selleks, et toetada ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi inimtegevuse ohjamiseks, et saavutada hea keskkonnaseisund; otsus nr 884/2004/EÜ, mille kohaselt tuleb 2020. aastaks rajada üleeuroopaline transpordivõrk Euroopa maismaa-, mere- ja õhustranspordi infrastruktuuride ühendamise kaudu.
- (23) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/42/EÜ⁽¹⁾ kohaselt on keskkonnaseisundi hindamine oluline vahend keskkonnakaalutluste lülitamiseks plaanide ja programmide koostamisse ja vastuvõtmisse. Kui mereruumi planeeringul võib olla oluline keskkonnamõju, tuleb järgida direktiivi 2001/42/EÜ. Kui mereruumi planeeringud hõlmavad Natura 2000 alasid, võib dubleerimise vältimiseks sellise keskkonnamõju hindamise ühendada direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 nõuetega.
- (24) Püüdmaks tagada mereruumi planeeringute põhinemise usaldusväärsetele andmetele ning et vältida täiendavat halduskoormust, on oluline, et liikmesriigid kasutaksid parimaid kättesaadavaid andmeid ja teavet, ergutades asjaomaseid huvigruppe oma teavet jagama ning kasutades olemasolevaid andmekogumisvahendeid, nagu need, mis töötati välja algatuse „Merealased teadmised 2020” ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/2/EÜ⁽²⁾ raames.
- (25) Liikmesriigid peaksid edastama komisjonile oma mereruumi planeeringute ja nende kõigi muudatuste koopiad, et komisjon saaks kontrollida käesoleva direktiivi rakendamist. Komisjon kasutab liikmesriikide edastatud teavet ja olemasolevat teavet, mis on kättesaadav liidu õigusaktide vahendusel, et teavitada Euroopa Parlamenti ja nõukogu käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest.
- (26) Käesoleva direktiivi õigeaegne ülevõtmine on oluline, kuna liit on vastu võtnud mitu poliitikaalgatust, mis tuleb rakendada aastaks 2020 ning mida käesoleva direktiiviga toetatakse ja täiendatakse.
- (27) Liikmesriigi jaoks, kellel ei ole merepiiri, oleks käesoleva direktiivi ülevõtmine ja rakendamine ebaproportsionaalne ja tarbetu kohustus. Seepärast peaksid niisugused liikmesriigid olema käesoleva direktiivi ülevõtmisest ja rakendamisest vabastatud.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik, et edendada merealade majanduse kestlikku kasvu, merealade kestlikku arengut ning mereressursside kestlikku kasutamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiv 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

2. Kõnealune raamistik aitab liikmesriikidel kehtestada liidu integreeritud merenduspoliitika raames mereruumi planeeringud ning neid rakendada, et aidata kaasa artiklis 5 sätestatud eesmärkidele, võttes arvesse maismaa ja mere koostoimet ja tõhustatud piiriülest koostööd kooskõlas UNCLOSi asjaomaste sätetega.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liikmesriikide merealade suhtes, ilma et see piiraks teiste liidu õigusaktide kohaldamist. Seda ei kohaldata liikmesriikide linnade ja maapiirkondade planeerimise alla kuuluvate rannikuvete või nende osade suhtes, tingimusel et see on mereruumi planeeringutes ära toodud.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuse suhtes, mille ainuke eesmärk on tagada riigikaitse või riigi julgeolek.
3. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide pädevust mereala piires välja töötada ja kindlaks määrata oma mereruumi planeeringute ulatust ja kohaldamisala. Käesolevat direktiivi ei kohaldata linnade ja maapiirkondade planeerimise suhtes.
4. Käesolev direktiiv ei mõjuta merealade suhtes kohaldatavaid liikmesriikide suveräänseid õigusi ja jurisdiktsiooni, mis tulenevad asjaomasest rahvusvahelisest õigusest, eelkõige UNCLOSist. Eelkõige ei mõjuta käesoleva direktiivi kohaldamine merepiiride mähmääramist ja kindlaksmääramist liikmesriikide poolt kooskõlas UNCLOSi asjaomaste sätetega.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „integreeritud merenduspoliitika” (IMP) – liidu poliitika, mille eesmärk on edendada kooskõlastatud ja ühtset otsuste vastuvõtmist, et maksimeerida liikmesriikide ja eelkõige liidu rannikualade, saarte ja äärepoolseimate piirkondade, samuti merendusvaldkondade kestlikku arengut, majanduskasvu ning sotsiaalset ühtekuuluvust sidusa merepoliitika ja asjakohase rahvusvahelise koostöö abil;
- 2) „mereruumi planeerimine” – protsess, mille abil asjaomased liikmesriigi ametiasutused analüüsivad ja korraldavad merealadel inimtegevust ökoloogiliste, majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide saavutamiseks;
- 3) „merepiirkond” – direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 4 määratletud merepiirkond;
- 4) „mereala” – direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 punkti 1 alapunktis a määratletud veed, merepõhi ja aluspinnas ning direktiivi 2000/60/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud veed ning nende merepõhi ja aluspinnas.

II PEATÜKK

MERERUUMI PLANEERIMINE

Artikkel 4

Mereruumi planeerimise kehtestamine ja rakendamine

1. Liikmesriigid kehtestavad mereruumi planeerimise ja rakendavad seda.
2. Seda tehes võtavad liikmesriigid arvesse maismaa ja mere koostoimet.

3. Tehtav planeering või tehtavad planeeringud kavandatakse ja koostatakse vastavalt liikmesriikide määratud institutsioonilistele ja korraldamistasanditele. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide pädevust välja töötada ja kindlaks määrata asjaomase planeeringu või asjaomaste planeeringute vorm ja sisu.
4. Mereruumi planeerimise eesmärk on aidata kaasa artiklis 5 loetletud eesmärkidele ning täita artiklites 6 ja 8 sätestatud nõudeid.
5. Mereruumi planeerimise kehtestamisel võtavad liikmesriigid asjakohaselt arvesse merepiirkondade eripära, asjakohaseid praeguseid ja tulevaseid tegevusi ja kasutusviise ning nende mõju keskkonnale ja loodusvaradele, samuti maismaa ja mere koostoimet.
6. Liikmesriigid võivad planeerimisse hõlmata või selle aluseks võtta olemasolevaid riiklikke poliitikasuundi, eeskirju või mehhanisme, mis on kehtestatud või kehtestatakse enne käesoleva direktiivi jõustumist, tingimusel et need on kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega.

Artikkel 5

Mereruumi planeerimise eesmärgid

1. Mereruumi planeerimise kehtestamisel ja rakendamisel võtavad liikmesriigid arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja ökoloogilisi aspekte, et toetada merendussektori kasvu ja kestlikku arengut, kohaldavad ökosüsteemipõhist käsitust ning edendavad sobivate tegevuste ja kasutusviiside koosseksisteerimist.
2. Mereruumi planeeringutega püüavad liikmesriigid toetada mereliste energeetikasektorite, meretranspordi ning kalandus- ja vesiviljelussektori kestlikku arengut ning kaitsta, säilitada ja parandada keskkonda, sealhulgas suurendada selle vastupanuvõimet kliimamuutuse mõjudele. Lisaks võivad liikmesriigid püüda saavutada ka muid eesmärke, nagu näiteks säästva turismi edendamine ja toorainete säästev ammutamine.
3. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide pädevust määrata kindlaks, kuidas kajastatakse eri eesmärke nende mereruumi planeeringus või planeeringutes ja milline tähtsus neile omistatakse.

Artikkel 6

Mereruumi planeerimise miinimumnõuded

1. Liikmesriigid kehtestavad artiklis 5 loetletud eesmärkidele kaasaaitamiseks menetlusetapid, võttes arvesse asjakohaseid tegevusi ja kasutusviise merealadel.
2. Seejuures liikmesriigid:
 - a) võtavad arvesse maismaa ja mere koostoimet;
 - b) võtavad arvesse ökoloogilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid aspekte, samuti ohutusküsimusi;
 - c) püüavad edendada mereruumi planeerimise ja selle käigus koostatud planeeringu või planeeringute ning muude protsesside (näiteks rannikualade tervikmajandamise või sellega võrdväärsete ametlike või mitteametlike tegevuste) vahelist sidusust;
 - d) tagavad huvigruppide kaasamise kooskõlas artikliga 9;
 - e) korraldavad parimate kättesaadavate andmete kasutamise kooskõlas artikliga 10;
 - f) tagavad liikmesriikidevahelise piiriülese koostöö kooskõlas artikliga 11;
 - g) edendavad koostööd kolmandate riikidega kooskõlas artikliga 12.

3. Liikmesriigid vaatavad mereruumi planeeringud läbi vastavalt sellele, nagu nad otsustavad, kuid vähemalt kord kümne aasta jooksul.

Artikkel 7

Maismaa ja mere koostoime

1. Maismaa ja mere koostoime arvessevõtmiseks vastavalt artikli 4 lõikele 2 juhul, kui see ei ole mereruumi planeerimise enda osa, võivad liikmesriigid kasutada muid ametlikke ja mitteametlikke menetlusi, näiteks rannikualade tervikmajandamist. Tulemusi kajastavad liikmesriigid oma mereruumi planeeringutes.

2. Ilma et see piiraks artikli 2 lõike 3 kohaldamist, püüavad liikmesriigid suurendada mereruumi planeerimise abil mereruumi planeeringu või planeeringute sidusust teiste asjaomase menetlustega.

Artikkel 8

Mereruumi planeeringute koostamine

1. Artiklis 5 sätestatud eesmärkidele kaasaaitamiseks koostavad liikmesriigid mereruumi planeerimise kehtestamisel ja rakendamisel mereruumi planeeringud, milles määratletakse asjaomaste käimasolevate ja tulevaste mereliste tegevuste ja kasutusviiside ajaline ja ruumiline jaotus.

2. Seda tehes võtavad liikmesriigid kooskõlas artikli 2 lõikega 3 arvesse tegevuste ja kasutusviiside asjakohast koostoimet. Ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust, võivad võimalikud tegevused, kasutusviisid ja huvid hõlmata järgmist:

- vesiviljeluspiirkonnad;
- kalapüügipiirkonnad;
- nafta, gaasi ja muude energiaressursside, maavarade ja täitematerjalide uurimise, kasutamise ja kaevandamise ning taastuenergia tootmise rajatised ja infrastruktuurid;
- mereteed ja liiklusvood;
- sõjaväeõppuste piirkonnad;
- loodus- ja liikide kaitsealad ja kaitsealused piirkonnad;
- toorme ammutamise alad;
- teadusuuringud;
- veealuste kaablite ja torujuhtmete trassid;
- turism;
- veealune kultuuripärand.

Artikkel 9

Avalikkuse kaasamine

1. Liikmesriigid võtavad mereruumi planeeringute väljatöötamise varajases etapis kasutusele vahendid avalikkuse kaasamiseks, teavitades kõiki huvitatud huvigruppe ning konsulteerides asjaomaste huvigruppide, asutuste ja avalikkusega kooskõlas liidu õigusaktide asjaomaste sätetega.

2. Liikmesriigid tagavad ühtlasi, et asjaomastel huvigruppidel ja asutustel ning asjaomasel avalikkusel on juurdepääs lõplikele plaanidele.

Artikkel 10

Andmete kasutamine ja jagamine

1. Liikmesriigid korraldavad mereruumi planeerimise jaoks parimate kättesaadavate andmete kasutamise ja otsustavad, kuidas korraldada teabevahetust.

2. Lõikes 1 osutatud andmed võivad muu hulgas hõlmata järgmist:

a) keskkonna, sotsiaalsfääri ja majandusega seotud andmed, mis on kogutud artiklis 8 osutatud tegevusega seotud liidu õigusaktide kohaselt;

b) füüsilised andmed merealade kohta.

3. Lõike 1 rakendamisel kasutavad liikmesriigid asjaomaseid vahendeid, sealhulgas neid, mis on juba kättesaadavad IMP ja muude asjaomaste, näiteks direktiivis 2007/2/EÜ nimetatud liidu poliitikavaldkondade raames.

Artikkel 11

Liiikmesriikidevaheline koostöö

1. Merepiiri omavad liikmesriigid teevad planeerimis- ja majandamisprotsessi osana koostööd, et tagada mereruumi planeeringute ühtsus ja kooskõla kogu asjaomasel merepiirkonnas. Sellises koostöös võetakse eelkõige arvesse riikidevahelisi küsimusi.

2. Lõikes 1 osutatud koostööd tehakse:

a) sellistes olemasolevates piirkondlike ametiasutuste koostööststruktuurides nagu piirkondlikud merekonventsioonid ja/või

b) liikmesriikide pädevate asutuste võrgustike või struktuuride kaudu ja/või

c) muul lõikes 1 esitatud nõuetele vastaval viisil, näiteks merevalgla strateegiate raames.

Artikkel 12

Koostöö kolmandate riikidega

Liikmesriigid püüavad võimalust mööda ning rahvusvahelist õigust ja konventsioone järgides teha asjaomastes merepiirkondades mereruumi planeerides koostööd asjaomaste kolmandate riikidega, näiteks kasutades olemasolevaid rahvusvahelisi foorumeid või institutsioonide piirkondlikku koostööd.

III PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 13

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse või asutused, kes vastutab/vastutavad käesoleva direktiivi rakendamise eest.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile kõnealuste pädevate asutuste nimekirja koos käesoleva direktiivi lisa loetletud teabega.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muudatustest, mis on tehtud lõike 1 kohaselt esitatud andmetes, kuue kuu jooksul pärast nende muudatuste jõustumist.

Artikkel 14

Järelevalve ja aruandlus

1. Liikmesriigid saadavad mereruumi planeeringute ja kõigi nende ajakohastatud versioonide koopiad koos käesoleva direktiivi täitmist selgitavate asjaomaste materjalidega komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele kolme kuu jooksul pärast nende avaldamist.
2. Komisjon esitab hiljemalt üks aasta pärast mereruumi planeeringute kehtestamise tähtaega ning seejärel iga nelja aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab käesoleva direktiivi rakendamise kokkuvõtet.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. septembriks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Artikli 13 lõikes 1 osutatud ametiasutus või ametiasutused määratakse hiljemalt 18. septembriks 2016.
3. Artiklis 4 osutatud mereruumi planeeringud kehtestatakse nii kiiresti kui võimalik ning hiljemalt 31. märtsiks 2021.
4. Käesoleva direktiivi ülevõtmise ja rakendamise kohustus ei kehti merepiirita liikmesriikide suhtes.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 17

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 23. juuli 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
S. GOZI

LISA

PÄDEVAD ASUTUSED

- 1) Pädeva(te) asutus(t)e nimi ja aadress – nimetatud pädeva(te) asutus(t)e ametlik nimi ja aadress.
 - 2) Pädeva(te) asutus(t)e õiguslik vorm – pädeva(te) asutus(t)e õigusliku vormi lühikirjeldus.
 - 3) Ülesanded – pädeva(te) asutus(t)e õiguslike ja haldusülesannete lühikirjeldus ning asjaomase merealaga seotud ülesannete kirjeldus.
 - 4) Liikmeskond – kui pädev asutus või pädevad asutused tegutsevad teiste pädevate asutuste vahelise koordineerimis-asutusena, nõutakse nende asutuste nimekirja koos kokkuvõttega koordineerimise tagamiseks loodud institutsioonilistest suhetest.
 - 5) Piirkondlik koordineerimine – nõutakse kokkuvõtet mehhanismidest, mis on kehtestatud selleks, et tagada koordineerimine liikmesriikide vahel, kelle mereala jääb samasse merepiirkonda või allpiirkonda ja kuulub käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.
-